

[Forsvarsministeren.]

råde, kunne henlægges under disse værn i alle forhold, bl. a. hvor det havde betydning, at henholdsvis søværnet og flyvevåbnet direkte disponerede over de pågældende formationer.

Under den behandling, dette forslag har gennemgået i det høje folketing og i det folketingsudvalg, der var nedsat, har det været fremhævet af det flertal, som står bag denne lovgivning, at de tre værn, hæren, søkommandoen og flyvevåbnet, i enhver henseende burde stilles ens i forholdet til hjemmeværnet, og af denne grund er det foreslået, at bestemmelsen om, at hjemmeværnet som helhed skulle være underlagt hærkommandoen, erstattes med en bestemmelse om, at hjemmeværnets enheder i operativ og uddannelsesmæssig henseende efter deres art skulle være underlagt henholdsvis hærkommandoen, søværnskommandoen og flyverkommandoen, medens hjemmeværnet i administrativ henseende skulle være direkte underlagt forsvarsministeriet.

Selvom den således skitserede ordning må forventes i et vist omfang at ville bevirke et forøget arbejde for forsvarsministeriet, har jeg dog under hensyn til ønskeligheden af overalt, hvor det på rimelig måde er gennemførligt, at stille de 3 værn ens indenfor forsvaret kunnet tiltræde den formulering, som lovens § 2 efter det nu vedtagne ændringsforslag i det høje folketing vil få. Den pågældende ændring har også givet anledning til enkelte redaktionelle ændringer i nogle af de andre paragraffer.

De dele af hjemmeværnet, der er tilknyttet henholdsvis søværnet og flyvevåbnet, foreslås for hvert værns vedkommende samlet i en enhed under ledelse af en hjemmeværnsinspektør. Disse hjemmeværnsinspektører er kommandomæssigt stillet på samme måde som lederen af en hjemmeværnsregion tilknyttet hæren.

Den kommandomæssige ordning, som følger af lovforslaget, kan herefter kort skitseres således, at chefen for hjemmeværnet — der sammen med den kommitterede udgør hjemmeværnsledelsen, som igen har en særlig stab til sin rådighed — er direkte foresat for 8 hjemmeværnsregioner tilknyttet hæren, 1 hjemmeværnsregion tilknyttet søværnet og 1 hjemmeværnsregion tilknyttet flyvevåbnet. De sidste to enheder er ikke i territorial henseende regioner, idet de omfatter hele landet, men deres hele stilling indenfor hjemmeværnet er ganske som en af hærens regioner, blot med den forskel, at de med hensyn til de militære opgavers fordeling og udførelse står under henholdsvis

søværnskommandoen og flyverkommandoen.

I denne forbindelse vil jeg gerne understrege, at det udtrykkeligt forudsættes, at ingen af de 3 værnskommandoer i fredstid kan give direktiver og ordrer til hjemmeværnet udenom hjemmeværnschefen, og at chefen for hjemmeværnet er direkte foresat for samtlige hjemmeværnsregioner m. fl.

Forsåvidt angår de kvinder, der tilknyttes hjemmeværnet, har såvel folketingsudvalgets flertal som jeg selv ment, at kvindernes arbejde indenfor hjemmeværnets rammer endnu er så nyt, at man ikke på indeværende tidspunkt i selve loven bør fastsætte detaillerede bestemmelser for deres uddannelse, inddeling og arbejde indenfor hjemmeværnet. Man har dog ment det betydningsfuldt gennem loven at tilkendegive de frivillige kvinders ligestilling indenfor hjemmeværnet med de frivillige mænd, og dette har fundet udtryk i en tilføjelse til § 20.

Også samarbejdet mellem hjemmeværnet og skytteforeningerne har været drøftet i folketingsudvalget, uden at dette dog har medført noget konkret forslag til ændring i loven. Jeg er imidlertid opmærksom på, at man både ved grunduddannelsen af hjemmeværnsfolkene og ved deres senere uddannelse til befalingsmænd bør tage hensyn til og på bedste måde udnytte den foruddannelse, som skytter, terrænsportsfolk m. fl. er i besiddelse af.

Jeg skal derefter fremsætte et par enkelte bemærkninger om nogle rent principielle ændringer. Der er i Grønland opstået en vis interesse for det frivillige hjemmeværn, hvad der har givet sig udtryk i oprettelsen af et par hjemmeværnsforeninger. Ved det lovforslag, der nu er vedtaget af det høje folketing, gives der hjemmel til at bringe disse foreninger ind under det lovfæstede hjemmeværn. Ifølge den nugældende hjemmeværnslov skal de, der melder sig frivilligt, til hjemmeværnet, have fast bopæl indenfor det kompagniområde, i hvilket de søger optagelse. Man har imidlertid grundet på visse rent praktiske erfaringer fundet det ønskeligt, at der i selve loven indføres en dispensationsbestemmelse, således at forsvarsministeren kan dispensere herfra, hvor det anses for påkrævet.

Jeg vil gerne i denne forbindelse understrege, at det også i sådanne tilfælde vil blive tilstræbt, at hjemmeværnsenhederne ikke rekrutteres blandt visse særlige befolkningsklasser, men at de som hidtil kommer til at repræsentere et tværsnit af hele befolkningen.

På grundlag af de forhandlinger, der har